RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 75.959 van 29 september 1998
in de zaak A. 73.098/XII-717.

In zake : de v.z.w. HANDELSHOGESCHOOL ANTWERPEN,
die woonplaats kiest bij
advocaat W. RAUWS,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 210A

tegen :

de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de v.z.w. HANDELSHOGESCHOOL ANTWERPEN op 1 februari 1997 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van :

- het besluit van de Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken van 4 december 1996 waarbij "de uitbetaling van de laatste schijf van de werkings-uitkeringen 1996 aan de hogeschool wordt opgeschort totdat het hogeschoolbestuur een nieuwe beslissing heeft genomen, die de ongeoorloofde vordering op de Vlaamse Gemeenschap voor de werkingstoelagen voor de maanden september tot en met december 1995 ongedaan maakt";
- "voor zover als nodig" de aan de eerste bestreden beslissing voorafgaande rechtshandelingen van de commissaris van de Vlaamse regering en van de Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de beschikking van 6 januari 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 14 mei 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 16 juni 1998;

Gehoord het verslag van staatsraad J. BAERT;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. LAMBERS, die loco Advocaat W. RAUWS verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat O. DUGARDYN, die loco Advocaat P. DEVERS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoekster beheert een vrije hogeschool.

1.2. Op 31 augustus 1996 keurt de algemene vergadering van verzoekster de beginbalans 1996 definitief goed. In de actiefrubriek ’vorderingen op ten hoogste één jaar’ is een vordering van 7.283.327 fr. opgenomen ten aanzien van de Vlaamse Gemeenschap

betreffende de werkingstoelagen voor de periode 1 september 1995-31 december 1995.

1.3. Met een 18 september 1996 gedateerde brief tekent de commissaris van de Vlaamse regering bij de hogescholen beroep aan bij de Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken tegen de beginbalans 1996 wegens het erin opnemen van voormelde vordering.

1.4. Met een brief van 18 oktober 1996 laat de minister aan verzoekster weten akkoord te gaan met de argumentatie van de commissaris van de regering en het beroep te aanvaarden. Hij verzoekt de algemene vergadering binnen dertig dagen een nieuwe beslissing te nemen.

1.5. Op 4 december 1996 stelt de minister vast dat verzoekster geen nieuwe beslissing heeft genomen. Op grond van artikel 251 van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap (hierna : "hogescholendecreet") beslist hij "de uitbetaling van de laatste schijf van de werkingsuitkeringen 1996 aan de Handelshogeschool (op te schorten) totdat het hogeschoolbestuur van de Handelshogeschool een nieuwe beslissing heeft genomen, die de ongeoorloofde vordering op de Vlaamse Gemeenschap voor de werkingstoelagen voor de maanden september tot en met december 1995 ongedaan maakt". Dit ministerieel besluit steunt inzonderheid op volgende overwegingen :

> "Overwegende dat de wettelijke basis tot toekenning van de werkingstoelagen waarop de hogeschool aanspraak wil maken, namelijk artikel 32 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving, ingevolge artikel 72 van het decreet van 19 april 1995 houdende diverse wijzigingsbepalingen betreffende het hoger onderwijs in de Vlaamse Gemeenschap opgeheven werd met ingang van 30 juli 1995, het zij 10 dagen na publikatie van voormeld decreet in het Belgisch Staatsblad. Derhalve bestaat er vanaf die datum geen recht meer op werkingstoelagen.
>
> Overwegende dat de onverenigbaarheid tussen de financieringswijze op basis van de wet van 29 mei

1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving enerzijds en de nieuwe, ingevoerd door het decreet van 13 juli 1994 anderzijds, dermate evident is, dat de inwerkingtreding van deze nieuwe financieringsregeling hoe dan ook impliceert dat de nieuwe regeling artikel 32 van de schoolpaktwet op impliciete doch zekere wijze opheft voor de hogescholen.
De invoering van een globale enveloppefinanciering heeft de financiering van de hogescholen inderdaad fundamenteel gewijzigd. Voorheen werden jaarlijks werkingstoelagen verleend om de kosten te dekken van werking en uitrusting. Daarnaast trad de overheid op als derde betaler ten aanzien van de lonen van het personeel; het omkaderingsmechanisme was voordeliger voor kleinere instellingen.
In het nieuwe systeem krijgen de hogescholen jaarlijks een globale financiële enveloppe voor zowel werkings- als personeelskosten. Artikel 173 van het hogescholendecreet bepaalt dat deze werkingsuitkeringen bijdragen tot 'de dekking van de personeels- en werkingskosten voor onderwijs, voor projectmatig onderzoek, voor maatschappelijke dienstverlening, de financiering van investeringen, de afbetaling van leningen en voor de administratie van de hogeschool, met inbegrip van de roerende uitrustingen'.
Jaarlijks reserveert de Vlaamse Gemeenschap een globaal bedrag voor het hoger onderwijs verstrekt door de hogescholen. Dit bedrag wordt jaarlijks herverdeeld over de hogescholen volgens een in wezen lineair financieringssysteem, opgebouwd in drie fasen. Dit gefaseerde financieringsmechanisme houdt enerzijds voldoende lang, maar afbouwend, rekening met de historische financiering van de hogescholen; anderzijds houdt het in steeds toenemende mate rekening met de onderwijsbelasting die varieert naargelang het studiegebied en opleiding. De incompatibiliteit van oud en nieuw financieringssysteem is hiermee voldoende aangetoond;

Overwegende dat de Vlaamse Gemeenschap dus al haar reglementaire verplichtingen inzake de uitbetaling van werkingstoelagen ten aanzien van de Handelshogeschool is nagekomen en er bijgevolg op 1 januari 1996 in hoofde van de hogeschool geen vordering op de Vlaamse Gemeenschap meer bestond;

Overwegende dat de Handelshogeschool binnen een termijn van 30 dagen geen nieuwe beslissing heeft genomen die tegemoet komt aan deze argumenten.";

2. Over het voorwerp van het beroep.

2.1.1. Overwegende, ambtshalve, dat het beroep onontvankelijk is in de mate dat het gericht is tegen "de aan de eerste bestreden beslissing voorafgaande rechtshandelingen van de commissaris van de Vlaamse regering en van de Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken"; dat het immers om handelingen gaat ter voorbereiding van het ministerieel besluit van 4 december 1996, die op zich genomen geen onmiddellijk nadeel berokkenen; dat het beroep niet ontvankelijk is ten aanzien van het tweede voorwerp;

2.2.1. Overwegende, wat het eerste voorwerp van het beroep betreft, dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord aanvoert dat het annulatieberoep onontvankelijk is omdat verzoekster zegt op te komen tegen een besluit waarbij de uitbetaling van de laatste schijf van de werkingsuitkeringen voor de periode september-december 1995 wordt geschorst en omdat verzoeksters raad van bestuur haar raadsman heeft gemachtigd de nodige procedures te voeren in verband met de vordering ten aanzien van de Vlaamse Gemeenschap met betrekking tot de werkingstoelagen september-december 1995,

terwijl een ministerieel besluit van 4 december 1996 waarbij de uitbetaling van werkingstoelagen voor de periode september-december 1995 wordt geschorst, niet bestaat en het ministerieel besluit van 4 december 1996 handelt over de werkingsuitkeringen 1996 waarvan de uitbetaling van de laatste schijf wordt geschorst,

en terwijl terzake geen sprake kan zijn van een materiële misslag;

2.2.2. Overwegende dat verzoekster daar in haar memorie van wederantwoord tegenover stelt dat uit de formulering van het verzoekschrift, de middelen en het administratief dossier blijkt dat zij zonder enige

twijfel een ministerieel besluit van de Vlaamse minister van Onderwijs van 4 december 1996 houdende schorsing van de toekenning van een gedeelte van de toelage van de handelshogeschool heeft aangevochten met een annulatie-beroep; dat zij meent dat uit de memorie van antwoord blijkt dat de Vlaamse Gemeenschap zich niet heeft vergist omtrent de draagwijdte van het beroep of omtrent het voorwerp ervan; dat verzoekster voorts het volgende opmerkt : in haar verzoekschrift en in het mandaat aan haar raadsman heeft zij het voorwerp van het beroep wel juist geformuleerd; het bestreden besluit schorst evident en logischerwijze op dat ogenblik de werkings-uitkeringen die voor het laatste kwartaal van 1996 nog verschuldigd waren; de woorden "voor de periode september-december 1995" (verzoekschrift) of "met betrekking tot de werkingstoelagen september-december 1995" (mandaat raadsman) moeten, rekening houdend met de context, gelezen worden als "in verband met"; het verband wordt duidelijk gemaakt in het vervolg van de omschrijving van de aangevochten beslissing in het verzoekschrift, namelijk de betwisting van de schorsing van de uitbetaling van de werkingsuitkeringen totdat de handelshogeschool de ongeoorloofde vordering voor de werkingstoelagen voor de maanden september tot en met december 1995 ongedaan maakt; dat de verzoekende partij tenslotte aanstipt dat zelfs indien zij haar verzoek-schrift of mandaat aan de raadsman niet feilloos zou hebben geformuleerd, of zich zou hebben vergist wat de aangevochten beslissing betreft, dit geenszins tot de onontvankelijkheid van het annulatieberoep leidt, daar de aangevochten overheidshandeling kan worden vastge-steld, evenals de verwerende partij;

2.2.3. Overwegende dat het formeel voorwerp van het annulatieberoep het ministerieel besluit van 4 december 1996 is waarbij de uitbetaling van de laatste schijf van de werkingstoelagen 1996 wordt opgeschort; dat dit besluit bij het verzoekschrift tot vernietiging was

gevoegd zodat daarover geen onduidelijkheid kon bestaan; dat ook niet blijkt dat de verwerende partij zich vergist heeft wat het voorwerp van het beroep betreft; dat de exceptie wordt verworpen;

3. Over de procesbevoegdheid.

3.1. Overwegende dat verzoeksters raad van bestuur op 20 december 1996 een raadsman gemachtigd heeft om de nodige procedures te voeren "in verband met de vordering t.o.v. de Vlaamse Gemeenschap, departement Onderwijs, m.b.t. de werkingstoelagen september-december ’95 (...) om in dit dossier de Handelshogeschool te verdedigen m.n. wordt hij gemachtigd om de nodige procedures te voeren bij de Raad van State en de gewone rechtbanken";

3.2. Overwegende dat in haar memorie van antwoord de verwerende partij vragen stelt bij deze machtiging; dat volgens de verwerende partij verzoeksters raadsman geen beslissingsmacht heeft met betrekking tot de vraag welke procedure bij welke rechtbank of rechtscollege moet worden ingesteld;

3.3. Overwegende dat uit de beslissing van de raad van bestuur van verzoekster genoegzaam blijkt dat de raadsman wel over een algemeen mandaat beschikt; dat de exceptie bijgevolg niet opgaat;

4. Over de bevoegdheid van de Raad van State.

4.1. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord de bevoegdheid van de Raad van State betwist omdat het voorwerp van de vordering volgens haar een burgerlijk recht betreft, namelijk het recht van verzoekster op de laatste schijf van de werkingsuitkeringen 1996, zodat het om een geschil gaat dat overeenkomstig artikel 144 van de Grondwet onder de

uitsluitende bevoegdheid van de gewone rechtbanken valt; dat dit volgens de verwerende partij bevestigd wordt door artikel 251, § 3, van het hogescholendecreet waarin wordt gesteld dat voor de betrokken hogeschool beroep openstaat "bij de rechtbank", terwijl het instellen van dit beroep tot gevolg heeft dat de uitvoering van de maatregel wordt geschorst tot aan de definitieve uitspraak van "het gerecht";

4.2. Overwegende dat verzoekster in haar memorie van wederantwoord stelt dat de exceptie van onbevoegdheid dient te worden verworpen omdat de Vlaamse Gemeenschap in de bijlage gevoegd bij de bestreden beslissing zelf de Raad van State heeft aangeduid als het bevoegde rechtscollege, zodat haar argumentatie niet ernstig en zelfs ongeloofwaardig is; dat zij de verwijzing naar artikel 251, § 3, van het hogescholendecreet als bevoegdheidsbepaling onterecht noemt, omdat de Vlaamse Gemeenschap in het geheel niet vermag de bevoegdheid van de rechtbanken of de rechtscolleges te regelen; dat verzoekster voorts antwoordt dat zij niet vordert de Vlaamse Gemeenschap te veroordelen tot betaling van een welbepaalde geldsom, zodat het werkelijk voorwerp van het annulatieberoep niet de betwisting omtrent een burgerlijk recht is, maar wel de onwettigheid vast te stellen van het schorsingsbesluit van 4 december 1996, gestoeld op artikel 251 van het hogescholendecreet; dat zij daar nog aan toevoegt dat de Vlaamse Gemeenschap in haar memorie stelt dat de Vlaamse minister van Onderwijs gebruik heeft gemaakt van zijn beoordelingsbevoegdheid de toekenning van de uitkeringen geheel of gedeeltelijk te schorsen, zodat de verwerende partij zelf eens te meer de bevoegdheid van de Raad van State heeft erkend;

4.3.1. Overwegende dat de voor deze zaak relevante artikelen van het hogescholendecreet als volgt luiden :

Artikel 249.

§ 1. Tegen elke beslissing van het hogeschoolbestuur, die zij strijdig achten met het bij of krachtens de wet of het decreet bepaalde of die het financieel evenwicht van de hogeschool in gevaar brengt, dienen de commissarissen en de commissaris-coördinator van de Vlaamse regering een met redenen omkleed beroep in bij de Vlaamse regering.

§ 2. Zij oefenen dit beroep uit binnen twintig werkdagen na ontvangst van de beslissing door de commissaris. Zij geven het hogeschoolbestuur binnen dezelfde termijn kennis van dit beroep dat de uitvoering van de beslissing schorst.

Artikel 250.

§ 1. Als de Vlaamse regering vaststelt dat een beslissing van het hogeschoolbestuur strijdig is met het bij of krachtens de wet of het decreet bepaalde, of het financiële evenwicht van de hogeschool in gevaar brengt, deelt zij dat binnen dertig dagen na het door de commissarissen of de commissaris-coördinator aangetekende beroep aan het hogeschoolbestuur mee.

§ 2. In dezelfde mededeling verzoekt de Vlaamse regering het hogeschoolbestuur binnen dertig dagen hetzij een nieuwe beslissing te nemen die van onwettigheid of onregelmatigheid vrij is of het financieel evenwicht van de hogeschool niet in gevaar brengt, hetzij de betrokken beslissing in te trekken.

§ 3. De gewraakte beslissing heeft alleen uitwerking als de Vlaamse regering, binnen dertig dagen na het beroep, geen gebruik heeft gemaakt van haar bevoegdheid, bedoeld in § 1.

Artikel 251.

§ 1. Als bij het verstrijken van de termijn bedoeld in artikel 250, § 2, het hogescholenbestuur geen enkele nieuwe beslissing neemt, spreekt de Vlaamse regering binnen twintig dagen de vernietiging uit van de beslissing van de Vlaamse autonome hogeschool, of schorst zij binnen twintig dagen de toekenning van het geheel of een gedeelte van de uitkeringen van de gesubsidieerde hogeschool.

§ 2. De Vlaamse regering motiveert haar maatregel en deelt hem binnen een termijn van zeven werkdagen aan het hogeschoolbestuur mee.

§ 3. Wanneer de betrokken gesubsidieerde hogeschool tegen de getroffen maatregel beroep instelt bij de rechtbank, wordt de uitvoering van de maatregel van de Vlaamse regering tot aan de definitieve uitspraak van het gerecht geschorst.";

4.3.2. Overwegende dat uit de parlementaire voorbereiding van het hogescholendecreet niet blijkt dat de in artikel 251, § 3, gehanteerde woorden "rechtbank"

en "gerecht" de bevoegdheid van de Raad van State zouden uitsluiten; dat die paragraaf kennelijk tot doel heeft te bepalen dat een beroep de uitvoering van de maatregel opschort, niet de instantie aan te wijzen die terzake bevoegd zou zijn;

4.3.3. Overwegende dat het voorwerp van het annulatieberoep het ministerieel besluit van 4 december 1996 is dat op grond van artikel 251 van het hogescholendecreet werd vastgesteld; dat derhalve de vraag die in deze zaak wordt opgeworpen niet is of verzoekster een recht op werkingstoelagen heeft voor de periode september-december 1995, maar wel of de minister er wettig toe is gekomen de uitbetaling van de laatste schijf van de werkingsuitkeringen 1996 op te schorten; dat de bevoegdheid om, als sanctie of als dwangmiddel, de toekenning van het geheel of een gedeelte van de uitkeringen te schorsen een discretionaire bevoegdheid is, zodat het aan de Raad van State toekomt zich over de wettigheid van het aanwenden van die bevoegdheid uit te spreken; dat de minister in dit geval de uitbetaling van de laatste schijf van de werkingsuitkeringen 1996 weliswaar heeft opgeschort op grond van een beoordeling van het al of niet verschuldigd zijn van werkingstoelagen voor de periode september-december 1995, maar dat dit niet uitsluit dat de Raad van State zich over de wettigheid van het ministerieel besluit van 4 december 1996 uitspreekt, op voorwaarde evenwel dat de Raad geen oordeel velt over het al of niet voorhanden zijn van een subjectief recht op subsidies of over de omvang van dit recht; dat de bevoegdheid van de Raad van State derhalve bij elk middel afzonderlijk dient te worden onderzocht;

5. Over de grond van de zaak.

5.1. Overwegende dat verzoekster in haar verzoekschrift als eerste middel de schending aanvoert van artikel 32 van de schoolpactwet van 29 mei 1959, artikel 120 van het decreet van 19 april 1995 houdende wijzigingsbepalingen betreffende het hoger onderwijs in de Vlaamse Gemeenschap, de artikelen 367 en 369 van het hogescholendecreet, artikel 3 van het besluit van de Vlaamse regering van 9 mei 1996 tot bepaling van de inwerkingtreding van bepaalde artikelen van titel VIII, hoofdstuk I van het hogescholendecreet, van de artikelen 172 tot 195 van het hogescholendecreet en van de motiveringsplicht; dat de redenering die verzoekster in het middel ontwikkelt erop neer komt dat artikel 32 van de schoolpactwet pas werd opgeheven op 1 januari 1996 en niet, zoals in het bestreden besluit wordt aangenomen, tien dagen na de publicatie van het decreet van 19 april 1995 in het Belgisch Staatsblad, dit is met ingang van 30 juli 1995;

5.2. Overwegende dat de verwerende partij niet antwoordt op de argumenten van verzoekster in verband met de middelen;

5.3.1. Overwegende dat, vooraleer de gegrondheid ervan te onderzoeken, de Raad eerst moet nagaan of hij wel bevoegd is om zich over het middel uit te spreken;

Overwegende dat zowel het Hof van Cassatie als de Raad van State aannemen dat, overeenkomstig wat genoemd wordt de leer van het werkelijk voorwerp, de Raad op grond van de artikelen 144 en 145 van de Grondwet slechts dan onbevoegd is wanneer de bestreden individuele handeling bestaat in de weigering van een administratieve overheid een verplichting na te komen die beantwoordt aan een subjectief recht van de verzoeker en wanneer bovendien het aangevoerde annula-

tiemiddel de schending is van de rechtsregel die deze verplichting vestigt;

Overwegende dat het middel inzonderheid steunt op de schending van artikel 32 van de schoolpactwet van 29 mei 1959, waarvan paragraaf 1, lid 1, als volgt luidt :

> "Jaarlijks worden forfaitaire werkingstoelagen verleend om de kosten te dekken die verbonden zijn aan de werking en de uitrusting van de instelling en het internaat, aan het kosteloos verstrekken van leerboeken en schoolbehoeften aan de leerplichtige leerlingen en aan de uitgaven voor de financiering van de investeringen.";

dat deze bepaling inderdaad een recht op subsidies verleent aan bepaalde onderwijsinstellingen, zodat de Raad van State onbevoegd is om zich uit te spreken over de vraag of verzoekster voldoet aan de voorwaarden van deze bepaling en bijgevolg op grond van die bepaling van de overheid een welbepaald gedrag kan eisen, in dit geval het verstrekken van subsidies voor de periode september-december 1995; dat het aangevoerde annulatiemiddel gesteund is op de schending van de rechtsregel die deze verplichting vestigt, zodat voldaan is aan de tweede cumulatieve voorwaarde om tot de onbevoegdheid van de Raad te besluiten; dat de volgende vraag is of ook aan de eerste cumulatieve voorwaarde is voldaan, namelijk of de bestreden individuele handeling bestaat in de weigering door een administratieve overheid een verplichting na te komen die beantwoordt aan een subjectief recht van de verzoeker;

Overwegende dat indien de minister met het bestreden besluit subsidies voor de periode september-december 1995 geweigerd zou hebben, ook aan de eerste voorwaarde voor onbevoegdheid van de Raad van State zou zijn voldaan; dat echter het werkelijk en rechtstreeks voorwerp van dit annulatieberoep, en inzonderheid van het middel, de wettigheid van het ministerieel besluit

van 4 december 1996 is waarbij de uitbetaling van de laatste schijf van de subsidies voor 1996 (niet : 1995) - waarvan het door de overheid aan verzoekster verschuldigd zijn niet ter discussie staat - als sanctie- en dwangmaatregel wordt opgeschort (niet : geweigerd); dat om die wettigheid op basis van het middel te beoordelen de Raad van State zich zou moeten uitspreken over de toepassing in de tijd van artikel 32 van de schoolpactwet, inzonderheid wat de opheffing ervan betreft ten aanzien van de hogescholen door artikel 367 van het hogescholendecreet; dat door te oordelen over de werking in de tijd van artikel 32 van de schoolpactwet, de Raad zich niet uitspreekt over verzoeksters eventueel recht op werkingstoelagen die zij eraan ontleent voor de periode september-december 1995, al heeft het oordeel van de Raad wel betrekking op een element waarover door de burgerlijke rechter uitspraak moet worden gedaan om te oordelen of verzoeker een subjectief recht heeft; dat een standpunt innemen over dit aspect evenwel niet volstaat om te oordelen over verzoeksters subjectief recht en bijgevolg om te beslissen dat alleen de burgerlijke rechter daarover kan oordelen; dat immers als de bevoegdheid van de Raad van State ten aanzien van het werkelijk voorwerp van het beroep eenmaal is bepaald, de Raad als bevoegde instantie om over de wettigheid ervan te oordelen normaal ook bevoegd is om zich uit te spreken over de daarmee samenhangende, incidentele juridische vragen; dat in dit geval de bestreden individuele handeling niet de weigering is van de Vlaamse Gemeenschap een verplichting na te komen die beantwoordt aan een subjectief recht van de verzoeker, maar integendeel de opschorting van de uitbetaling van subsidies betreft als sanctie- en dwangmaatregel ten aanzien van verzoekster omdat die een vordering in verband met werkingstoelagen voor de periode september-december 1995 in haar beginbalans voor 1996 heeft ingeschreven; dat daarbij ook overwogen moet worden dat het inschrijven in een beginbalans van een vordering niet betekent dat het

subjectief recht ook effectief bestaat en dat het niet optreden van de toezichthoudende overheid ten opzichte van een in de beginbalans opgenomen vordering ten aanzien van haar, geen erkenning van het bestaan van enig subjectief recht inhoudt;

Overwegende dat de Raad van State bevoegd geacht kan worden om zich over het middel uit te spreken;

5.3.2. Overwegende dat, overeenkomstig artikel 367 van het hogescholendecreet, zoals gewijzigd bij decreet van 19 april 1995, artikel 32 van de schoolpactwet niet van toepassing is op de hogescholen; dat luidens artikel 369, § 1, laatste lid, van het hogescholendecreet, deze bepaling in werking treedt op een door de Vlaamse regering te bepalen datum; dat luidens artikel 2, 31°, van het besluit van de Vlaamse regering van 9 mei 1996 tot bepaling van de inwerkingtreding van bepaalde artikelen van titel VIII, hoofdstuk I van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap, de schoolpactwet met ingang van 1 januari 1996 opgeheven is voor zover deze wet betrekking heeft op de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap; dat, aangezien artikel 32 van de schoolpactwet pas vanaf 1 januari 1996 opgehouden heeft van toepassing te zijn op de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap, het bestreden ministerieel besluit op een onwettig motief steunt waar het overweegt dat voormeld artikel met ingang van 30 juli 1995 opgeheven werd ten aanzien van de hogescholen zodat verzoekster onwettig handelde door in de beginbalans 1996 dergelijke vordering in te schrijven; dat daarmee niet gezegd is dat verzoekster over een subjectief recht op subsidies beschikt voor de periode september-december 1995, wel dat de verwerende partij verzoekster op grond van dat motief - artikel 32 is opgeheven met ingang van 30 juli 1995 - geen sanctie-

of dwangmaatregel kon opleggen; dat het eerste middel derhalve gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het ministerieel besluit van 4 december 1996 waarbij de uitbetaling van de laatste schijf van de werkingsuitkeringen 1996 aan de v.z.w. Handelshogeschool Antwerpen wordt opgeschort "totdat het hogeschoolbestuur van de Handelshogeschool een nieuwe beslissing heeft genomen, die de ongeoorloofde vordering op de Vlaamse Gemeenschap voor de werkingstoelagen voor de maanden september tot en met december 1995 ongedaan maakt".

Artikel 2.

Het beroep wordt voor het overige verworpen.

Artikel 3.

De kosten, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negenentwintig september 1900 achtennegentig, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	kamervoorzitter,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	J. BAERT,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. DOMS. **J. BORRET.**